

tererne, hvorimod 10 pCt. tilfalde Staten. Ved Industrielotterierne er det i Almindelighed 33 pCt., der tages fra Spillerne, og deraf faae de paagjældende Institutioner, til Bedste for hvilke Lotterierne holdes, fra 2 $\frac{1}{2}$ —10 pCt. hvorimod Resten gaar til Administration og Provision, og Gud maa vide hvad. Det vil altsaa vise sig, at Industrielotterierne tage dobbelt saa meget fra Spillerne, som Staten gjør, og at de fleste af dem skaffe de Institutioner, til Bedste for hvilke de holdes, langt ringere Fordel procentvis, end Staten faar af Klasselotteriet.

Dinesen: Jeg har heller ikke anstillet nogen bestemt Sammenligning mellem Klasselotteriet og Industrielotterierne i den Retning. Jeg har kun nævnt, at det ogsaa var meget betydeligt, hvad Staten forbrugte til Administrationen af det af den drevne Klasselotteri. Naar den ærede Ordfører betegnede Industrielotterierne som Ukrudd, skjøner jeg ikke rettere, end at det kan med samme Ret siges om Statslotterierne, Klasselotteriet og ethvert andet Lotteri. Vil man se ideelt paa Sagen (Ordføreren: Ideelt!)... ja, ideelt, og det er det man gjør, naar man taler bestemt imod Lotterier, skjøner jeg ikke rettere, end at der er den samme Grund til at høre Statslotteriet og igennem Lov forbyde enhver Lotteridrift her i Landet, som der er til gennem Lov at forbyde Industrielotterierne. Uffurat det Samme vil gjælde overfor Klasselotteriet som overfor Industrielotterierne, at det er ikke det, at der er en Ulyst i den Henseende hos Befolkningen, som burde være det Afgjørende. Det er imidlertid en Kjendsgjerning, at Ulysten er til Stede, og at Staten har ment ved Klasselotteriet at burde gjøre Noget for at tilfredsstille denne Ulyst, og den har tillige tilladt en yderligere Tilfredsstillelse igennem Industrielotterierne. Det er i Virkeligheden Et og det Samme; her er kun Tale om, hvorvidt man skal gjøre det i større eller mindre Udstrækning.

Ordføreren (Tauber): Jeg skal bemærke, at jeg ved alle de Bemærkninger, jeg har fremsført, ikke har set ideelt paa Sagen, men har søgt at tage den aldeles praktisk.

Dinesen: Ja, jeg har gjort det Samme.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

1) Ændringsforslag under Nr. 1 til § 1 af Udvalget med Undtagelse af Dinesen og Aberg:

Paragrafen affattes saaledes:

„Den Regjeringen ved Lov om Klasselotteriets Ordning og Forbud mod andet Lottospil af 6te Marts 1869 § 2 hjemlede Ret til at tillade Lotterier i udelukkende velvædige Diemed og med indskrænket Affætningskreds, saafom til en By eller et Amt, ssal for Fremtiden være indskrænket til faadanne Lotterier, som bestaa i en enkelt Bortlodning. Den Regjeringen ved samme Lov hjemlede Ret til at tillade Lotterier, som ere forbundne med andre Foretagender og kun fremtræde som Middel til disses Befordring, ophæves. Retten til at give Bevilling til Tombolaer indskrænkes til fortvarige Tombolaer i almenyttige eller velgjørende Diemed.“

vedtoges med 63 St. mod 3.

§ 1 i den saaledes ændrede Stikkelse vedtoges uden Afstemning.

Som Følge af denne Afstemning bortfalbt Ændringsforslaget under Nr. 2.

§ 2 (se Tillæg A., Sp. 1779—80) vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Dvergang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag til Sagens 3die Behandling indkaldtes til Torsdag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Udgifter ved Sindsstyggevæsenet og om Oprettelsen af en Anstalt for Sindsstygge i Fyn.

(1ste Behandling findes i Tidenden Sp. 1872 ff.; Udvalgets Betænkning i Tillæg B. Sp. 1601 ff.)

Udenfor Betænkningen var der fremkommet følgende Ændringsforslag:

Af Gad:

Til § 3.

§ 2den til 4de Linie forandres „Godtgjørelse . . . Andel“ til „Godtgjørelse efter Patienttallet paa dennes Sindsstyggeanstalt og beregnet saaledes, at der for enhver Patient